

[Justitsministeren]

i den tid, de pågældende sidder inde, begår de i hvert fald ikke kriminalitet. Det er en slags uskadelliggørelsessynspunkt. Men også her når man til det resultat, at med de længder, vore straffe har i Danmark, kan dette synspunkt ikke bære ret meget i vores land og altså ikke tale imod det forslag, der kommer her.

Jeg tror, konklusionen ud fra en både videnskabelig og praktisk erfaring må være den, at disse hensyn, som jeg her har nævnt, ikke taler imod det forslag, der er lagt frem.

Jeg er enig i – det har flere talere været inde på – at forebyggelsen er væsentlig. Men igen vil jeg sige: hvem tør påstå, at halvandet års fængsel er mere forebyggende end ét år? Hvem tør påstå, at de penge, vi ellers skulle bruge – det drejer sig om et sted mellem 50 mill. kr. og 100 mill. kr. – til afsoningskapacitet, hvis vi ikke gennemførte dette, ikke kunne anvendes langt bedre på anden vis?

Jeg har, måske for beskedent, søgt nogle beløb hos finansudvalget netop i går for at øge det kriminalpræventive råds arbejde. Jeg er ganske enig med de talere, der har lagt vægt på dette, men det er der også taget hensyn til i denne kombinationsløsning, der jo er tale om her.

Det har gentagne gange været sagt, også af hr. Hagen Hagensen, at kriminaliteten er stigende, og at opklaringen er faldende. Det er rigtigt, at kriminaliteten har været stigende gennem en årrække, men det er også rigtigt, at i 1981 var der tale om et klart fald i forhold til året før. Tager man – for at få den seneste udvikling med – det sidste kvartal af 1981 og ser det i forhold til det sidste kvartal af 1980, er der oven i købet tale om et fald på ca. 15 pct. for berigelseskriminalitet. Nu skal man ikke lægge for megen vægt på dette tal, men man kan i hvert fald sige, at denne konstante stigning nu for så vidt angår det sidste år klart er brudt.

Det er selvfølgelig beklageligt, at opklaringen er faldet. Det er korrekt, at det har været tilfældet. Jeg anser i virkeligheden opklaring for at være noget af det mest forebyggende, vi har. Det er da også årsag til, at jeg har søgt og fået bevilling til ansættelse af ca. 500 flere politifolk i løbet af de kommende par år, netop for at modvirke den faldende opklaringsprocent – også af andre grunde, men bl. a. for at modvirke den faldende opkla-

ringsprocent. Det tror jeg er den rette fremgangsmåde.

Jeg tror, hr. Hagen Hagensen brugte udtrykket: fordi der ikke er kapacitet, sænker vi strafniveauet. Det er ikke rigtigt. Det er rigtigere at sige, at en, synes jeg, rigtig kriminalpolitisk tanke, en kriminalpolitisk reform, er blevet fremskyndet. Den er blevet fremskyndet, men den falder fuldstændig i tråd med de reformtanker, som straffelovråd, justitsministerium og andre har haft de sidste år, og som også har været genstand for debat her tidligere i denne samling.

Det er korrekt, at tanken om denne reform er blevet fremskyndet. Gjorde vi ikke det – sagde vi blot, at det må vi tænke over og undersøge et par år endnu – men udvidede kapaciteten med 500 eller 700 pladser, hvorefter vi så måske om et år nåede til, at vi hellere skulle sænke straffen, så ville der have været tale om, synes jeg, en forkert og dårlig planlægning. Kapaciteten spiller en rolle for tidspunktet for dette forslags fremsættelse, men ikke nogen rolle for indholdet af dette forslag.

Hr. Hagen Hagensen var bekymret over, at vi søgte at indvirke på domstolenes praksis ved hjælp af bemærkninger i et lovforslag. Jeg skal henvise til den vel i denne forbindelse mest relevante udtalelse i sagen, nemlig fra Den danske Dommerforening, der skriver til justitsministeriet, at en radikal ændring af strafudmålingen i sager om berigelseskriminalitet kan meget vel som tidligere gennemføres ved en ændring af strafferammerne samt en tilkendegivelse fra folketinget i generelle vendinger af dets ønsker om strafudmåling. Det er dommerne selv, der giver udtryk for denne opfattelse. Det er en metode, som ikke blot har accept fra foreningens side, men som også tidligere har været anvendt af folketinget.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i detaljer omkring høringssvarene, dem kan vi drøfte i udvalget, men det er naturligvis rigtigt, at især hos politi og anklagemyndighed har der været mange betænkeligheder. Ikke desto mindre synes jeg ikke, det er korrekt, når det siges – og det overrasker mig, at netop hr. Hagen Hagensen gør det – at de kyndige advarer alle sammen. De kyndige er vel også dommerforeningen, de kyndige er vel – det vil jeg specielt fremhæve her – også Advokatrådet. De må da også være kyndige, og de